

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2005/32/EK

(2005. gada 6. jūlijs),

ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem, un ar ko groza Padomes Direktīvu 92/42/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/57/EK un 2000/55/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

no piesārņojuma pārņemšanas, ja šī uzlabošana nerada pārmērīgus izdevumus.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Atšķirības dalībvalstu tiesību aktos un administratīvajos pasākumos, kas attiecas uz enerģiju patērējošu ražojumu ekodizainu, var radīt tirdzniecības šķēršļus un traucēt konkurenci Kopienā, un tādējādi tās var tieši ietekmēt iekšējā tirgus izveidi un darbību. Valsts tiesību aktu saskaņošana ir vienīgais veids, kā novērst šādu šķēršļu un negodīgas konkurences rašanos.
- (2) Enerģiju patērējoši ražojumi (turpmāk tekstā "EPR") veido lielu daļu no dabas resursu un enerģijas patēriņa Kopienā. Tie arī ievērojami ietekmē vidi vairākos citos veidos. Lielākajai daļai ražojumu kategoriju, kas pieejami Kopienas tirgū, vides ietekmes līmeņi būtiski atšķiras, lai gan šie ražojumi funkcionē līdzīgi. Lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, būtu jāveicina šo ražojumu kopējās vides ietekmes nepārtraukta uzlabošana, jo īpaši, nosakot negatīvās vides ietekmes galvenos avotus un izvairoties

- (3) Ražojumu ekodizains ir ļoti svarīgs faktors Kopienas stratēģijā par integrētu produktu politiku. Šī profilaktiska pieeja, kas izstrādāta, lai uzlabotu ražojumu ekoloģiskos raksturlielumus, tajā pašā laikā saglabājot savas funkcionālas īpašības, tiešām nodrošina jaunas iespējas ražotājiem, patērētājiem un visai sabiedrībai kopumā.

- (4) Tiek uzskatīts, ka energoefektivitātes uzlabošana, kur viena no iespējām ir efektīvāks elektroenerģijas gala patēriņš, ievērojami palīdz sasniegt mērķus attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisītu gāzu emisiju Kopienā. Elektroenerģijas pieprasījums ir visātrāk augošā enerģijas gala patēriņa kategorija, un tiek prognozēts, ka tas pieaugs nākamo 20 — 30 gadu laikā, ja netiks izstrādāta neviena politiskā nostādne, kas šo tendenci varētu apturēt. Ir iespējams ievērojami samazināt enerģijas patēriņu, kā to ierosināja Komisija savā Eiropas klimata pārmaiņu programmā (EKPP). Klimata pārmaiņas ir viena no prioritātēm Sestajā vides rīcības programmā, kā norādīts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK ⁽³⁾. Enerģijas ietaupījums ir rentablākais veids, kā palielināt piegādes drošību un samazināt atkarību no importa. Tādējādi būtu jāparedz būtiski pasākumi attiecībā uz pieprasījumu un jānosaka galvenie mērķi.

⁽¹⁾ OV C 112, 30.4.2004., 25. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa Atzinums (OV C 104 E, 30.4.2004., 319. lpp.), Padomes 2004. gada 29. novembra Kopējā nostāja (OV C 38 E, 15.2.2005., 45. lpp.), Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. aprīļa Nostāja un Padomes 2005. gada 23. maija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

- (5) Pasākumi būtu jāveic EPR projektēšanas posmā, jo šķiet, ka piesārņojums, kas rodas ražojuma aprites cikla laikā, tiek noteikts tieši projektēšanas posmā, un lielākā daļa izdevumu ir saistīti ar šo posmu.
- (6) Būtu jāizveido saskaņota sistēma attiecībā uz Kopienas EPR ekodizaina prasību piemērošanu, lai nodrošinātu atbilstīgo ražojumu brīvu apriti un uzlabotu to kopējo ietekmi uz vidi. Izstrādājot šādas Kopienas prasības, ir jāievēro godīgas konkurences un starptautiskās tirdzniecības principi.
- (7) Ekodizaina prasības būtu jānosaka, paturot prātā Sestās vides rīcības programmas mērķus un prioritātes, tostarp, vajadzības gadījumā, minētās programmas tematisko stratēģiju attiecīgos piemērojamos mērķus.
- (8) Šīs direktīvas mērķis ir panākt augstu vides aizsardzības līmeni, samazinot EPR potenciālo ietekmi uz vidi, un tas galu galā sniegs labumus patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem. Lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, būtu jāņem vērā arī paredzēto pasākumu ietekme uz veselību, sociālajiem jautājumiem un ekonomiku. Ražojumu energoefektivitātes uzlabošana sniedz ievērojamu ieguldījumu enerģijas piegādes drošībā, kas ir priekšnosacījums pareizai ekonomikas darbībai un tādējādi arī ilgtspējīgai attīstībai.
- (9) Dalībvalsts, kura uzskata par vajadzīgu atstāt spēkā savus noteikumus tādu būtisko iemeslu dēļ, kas saistīti ar vides aizsardzību, vai ieviest jaunus noteikumus, kas pamatojas uz jauniem zinātnes datiem vides aizsardzības jomā un ir saistīti ar īpašu problēmu, kas šai dalībvalstij radusies pēc piemērojamā īstenošanas pasākuma pieņemšanas, drīkst šādi rīkoties, ievērojot Līguma 95. panta 4., 5. un 6. punktā paredzētos nosacījumus par iepriekšēju paziņošanu Komisijai un Komisijas veiktu apstiprināšanu.
- (10) Lai palielinātu uzlabotā dizaina labvēlīgu ietekmi uz vidi, varētu būt nepieciešams informēt patērētājus par EPR ekoloģiskajām īpašībām un raksturlielumiem un informēt tos par to, kā lietot ražojumus videi draudzīgā veidā.
- (11) Pieeja, kas sniegta Zaļajā grāmatā par integrēto politiku attiecībā uz produktiem un kas ir galvenais jaunais elements Sestajā vides rīcības programmā, ir izstrādāta ar mērķi samazināt ražojumu ietekmi uz vidi visā to aprites ciklā. Apsverot projektēšanas posma ražojuma ietekmi uz vidi tā visā aprites ciklā, ir iespējams lielā mērā veicināt vides uzlabošanas rentablā veidā. Būtu jānodrošina pietiekama elastība, lai iestrādātu šo faktoru ražojuma dizainā, tajā pašā laikā ņemot vērā tehniskus, funkcionālus un ekonomiskus apsvērumus.
- (12) Lai gan visaptveroša pieeja attiecībā uz ekoloģiskajiem raksturlielumiem ir vēlama, siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas samazināšanai, palielinot energoefektivitāti, būtu jāuzskata par prioritāro vides mērķi, kamēr nav pieņemts darba plāns.
- (13) Varētu būt nepieciešams un pamatots radīt īpašas skaitliskas ekodizaina prasības attiecībā uz dažiem ražojumiem vai to vides aspektiem, lai nodrošinātu, ka to ietekme uz vidi ir minimāla. Ņemot vērā steidzamo vajadzību sniegt ieguldījumu to saistību izpildē, kas uzņemtas saskaņā ar Kioto protokolu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām (UNFCCC), un skarot integrēto pieeju, ko veicina šī direktīva, prioritāte jāpieskir tiem pasākumiem, kam ir augstu potenciāls samazināt siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas par zemām izmaksām. Šādi pasākumi arī var veicināt resursu ilgtspējīgu izmantošanu un veidot būtisko ieguldījumu desmit gadu programmu kopumā par ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu, par ko tika noslēgta vienošanās Pasaules sammitā par ilgtspējīgu attīstību Johannesburgā 2002. gada septembrī.
- (14) Pēc vispārēja principa EPR enerģijas patēriņš gaidīšanas un izslēgtajā režīmā būtu jāsamazina līdz minimālajai vērtībai, kas nepieciešama to pareizai funkcionēšanai.
- (15) Kaut arī tirgū, tostarp starptautiskajos tirgos, pieejamie labākā snieguma ražojumi vai tehnoloģijas būtu jāņem vērā kā norādes, ekodizaina prasību līmenis būtu jānosaka, pamatojoties uz tehnisko, ekonomisko un vides analīzi. Metodes elastīgums, nosakot prasību līmeni, var strauji uzlabot ekoloģiskos raksturlielumus vieglākā ceļā. Būtu jāapspriežas ar iesaistītajām ieinteresētajām pusēm, un tām būtu aktīvi jāsadarbības analīzes veikšanā. Nosakot obligātos pasākumus, nepieciešams organizēt

- apspriedes ar iesaistītajām pusēm. Šādas apspriedes var uzsvērt vajadzību paredzēt ieviešanu pa posmiem vai pārejas pasākumus. Starpposma mērķu ieviešana paaugstina politikas prognozējamību, ļauj pielāgot ražojuma izstrādes ciklus un veicina ilgtermiņa plānošanu par labu iesaistītajām pusēm.
- (16) Prioritāte jādod alternatīvajiem pasākumiem, kā nozares pašregulācija, ja šādi pasākumi var veicināt politikas mērķu sasniegšanu ātrāk vai ar mazākām izmaksām, nekā ar obligātajām prasībām. Tiesību akti varētu būt nepieciešami, ja tirgus spēki neattīstās pareizajā virzienā vai to dara nepietiekami ātri.
- (17) Pašregulācija, tostarp brīvprātīgās vienošanās, ko nozare piedāvā kā vienaspusējas saistības, var nodrošināt strauju progresu ātras un rentablas īstenošanas rezultātā un ļauj veikt elastīgu un atbilstīgu pielāgošanu tehnoloģiskajām iespējām un tirgus vajadzībām.
- (18) Lai novērtētu brīvprātīgās vienošanās vai citus pašregulācijas pasākumus, kuri tiek piedāvāti kā alternatīva īstenošanas pasākumiem, vajadzētu būt pieejamai informācijai par vismaz šādiem jautājumiem: atvērtība līdzdalībai, pievienotā vērtība, reprezentativitāte, skaitļos un posmos izteiktie mērķi, sabiedrības iesaistīšana, uzraudzība un ziņošana, ierosināto pašregulācijas pasākumu pārvaldības izmaksu lietderība, ilgtspējība.
- (19) Sestā nodaļa Komisijas "Paziņojumā par vides nolīgumiem Kopienas līmenī saistībā ar rīcības plānu vides tiesiska regulējuma vienkāršošanai un uzlabošanai" varētu sniegt noderīgas vadlīnijas, izvērtējot nozares pašregulāciju saskaņā ar šo direktīvu.
- (20) Šai direktīvai arī vajadzētu veicināt ekodizaina integrēšanu mazajos un vidējos uzņēmumos (MVU), kā arī ļoti mazos uzņēmumos. Šāda integrēšana būtu jāveicina, nodrošinot ar to ražojumu noturību saistītas informācijas plašu pieejamību un vieglo piekļuvi tai.
- (21) Uz EPR, kas atbilst ekodizaina prasībām, kuras noteiktas šīs direktīvas īstenošanas pasākumos, būtu jābūt "CE" marķējumam un ar to saistītai informācijai, lai ļautu tos laist iekšējā tirgū, kā arī nodrošināt to brīvu apriti. Īstenošanas pasākumu izpilde precīzā veidā ir nepieciešama, lai samazinātu regulētu EPR ietekmi uz vidi un nodrošinātu godīgu konkurenci.
- (22) Sagatavojot īstenošanas pasākumus un savu darba plānu, Komisijai būtu jāapspriežas ar dalībvalstu pārstāvjiem, kā arī ar ieinteresētajām pusēm, kas saistītas ar ražojumu grupu, kā, piemēram, ar nozari, tostarp MVU un amatniecības nozari, arodbiedrībām, tirgotājiem, mazumtirgotājiem, importētājiem, vides aizsardzības grupām un patērētāju organizācijām.
- (23) Sagatavojot īstenošanas pasākumu, Komisijai arī būtu atbilstīgi jāņem vērā tādi esošie valsts tiesību akti vides jomā, jo īpaši saistībā ar toksiskām vielām, kurus dalībvalstis vēlas uzturēt spēkā, nesamazinot pašreizējo un attaisnoto aizsardzības līmeni dalībvalstīs.
- (24) Uzmanība jāpievērš moduļiem un noteikumiem, kas paredzēti tehniskas saskaņošanas direktīvās un kas minēti Padomes Lēmumā 93/465/EEK (1993. gada 22. jūlijs) par atbilstības novērtējuma procedūru dažādu posmu moduļiem un noteikumiem par to, kā piestiprināt un izmantot CE atbilstības zīmi⁽¹⁾, kuru plānots izmantot tehniskās harmonizācijas direktīvās.
- (25) Uzraudzības iestādēm būtu jāveic informācijas apmaiņa par pasākumiem, kas paredzēti saskaņā ar šo direktīvu, ar mērķi uzlabot tirgus uzraudzību. Šādā sadarbībā, cik iespējams, būtu jāizmanto elektroniskie sakaru līdzekļi un attiecīgas Kopienas programmas. Būtu jāveicina informācijas apmaiņa par vides aprites cikla raksturlielumiem un dizaina risinājumu sasniegumiem. To zināšanu uzkrāšana un izplatīšana, ko radījuši ražotāji saistībā ar ekodizainu, ir viens no svarīgākajiem labumiem, ko sniedz šī direktīva.
- (26) Kompetenta struktūra parasti ir valsts vai privāta struktūra, kuru izraudzījusi valsts iestāde un kas sniedz nepieciešamās garantijas savai objektivitātei un tehniskās pieredzes pieejamībai, lai veiktu ražojuma pārbaudi saistībā ar tā atbilstību piemērojamiem īstenošanas pasākumiem.

(1) OV L 220, 30.8.1993., 23. lpp.

- (27) Atzīmējot to, ka ir svarīgi izvairīties no neatbilstības, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai ir pieejami nepieciešamie efektīvas tirgus uzraudzības līdzekļi.
- (28) Attiecībā uz apmācību un informāciju par ekodizainu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem varētu būt lietderīgi apsvērt saistītās darbības.
- (29) Iekšējā tirgus darbības interesēs ir noteikt standartus, kas ir saskaņoti Kopienas līmenī. Tiklīdz atsauce uz šādu standartu ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, atbilstībai tai vajadzētu radīt pieņēmumu, ka attiecīgas prasības, kas noteiktas šīs direktīvas īstenošanas pasākumā, ir ievērotas, lai gan būtu jāpieļauj arī citi veidi, kā demonstrēt šādu prasību ievērošanu.
- (30) Vienai no saskaņotu standartu galvenajām lomām būtu jābūt palīdzības sniegšanai ražotājiem, piemērojot īstenošanas pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Šādi standarti varētu būt nozīmīgi, nosakot mērīšanas un testēšanas metodes. Vispārējo ekodizaina prasību gadījumā saskaņoti standarti varētu ievērojami palīdzēt ražotājiem noteikt to ražojumu ekoloģisko profilu saskaņā ar piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām. Šajos standartos būtu skaidri jānorāda saistība starp to noteikumiem un attiecīgajām prasībām. Saskaņotu standartu mērķim nevajadzētu būt fiksēt ierobežojumus vides aspektiem.
- (31) Lai izmantotu šīs direktīvas definīcijas, ir noderīgi atsaukties uz attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem, piemēram, ISO 14040.
- (32) Šī direktīva atbilst jaunās pieejas īstenošanas principiem, kā noteikts Padomes Rezolūcijā (1985. gada 7. maijs) par jaunu pieeju tehniskajai saskaņošanai un standartiem⁽¹⁾, un atsauču izdarīšanai uz saskaņotajiem Eiropas standartiem. Padomes 1999. gada 28. oktobra Rezolūcijā par standartizācijas lomu Eiropā⁽²⁾ tika ieteikts, ka Komisijai vajadzētu izvērtēt, vai jaunās pieejas princips būtu jāattiecinā uz nozarēm, kas nav vēl iesaistītas, lai uzlabotu un vienkāršotu tiesību aktus, kur iespējams.
- (33) Šī direktīva papildina esošos Kopienas instrumentus, tādus kā Padomes Direktīva 92/75/EEK (1992. gada 22. septembris) par sadzīves tehnikas enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1980/2000 (2000. gada 17. jūlijs) par pārskatīto Kopienas ekoetiķetes piešķiršanas programmu⁽⁴⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2422/2001 (2001. gada 6. novembris) par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/96/EK (2003. gada 27. janvāris) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA)⁽⁶⁾ — Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Vienotā deklarācija attiecībā uz 9. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/95/EK (2003. gada 27. janvāris) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās⁽⁷⁾ un Padomes Direktīva 76/769/EEK (1976. gada 27. jūlijs) attiecībā uz dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem⁽⁸⁾, lai tuvinātu dalībvalstu likumus, regulas un administratīvos nosacījumus. Mijiedarbībai starp šo direktīvu un pašreizējiem Kopienas instrumentiem būtu jāsniedz ieguldījums to ietekmes palielināšanā un saskaņotu prasību izstrādāšanā attiecībā uz ražotājiem.
- (34) Tā kā Padomes Direktīvā 92/42/EEK (1992. gada 21. maijs) par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 96/57/EK (1996. gada 3. septembris) par energoefektivitātes prasībām attiecībā uz māsaiņniecībā lietojamiem elektriskiem ledusskapjiem, saldēšanas iekārtām un to kombinācijām⁽¹⁰⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/55/EK (2000. gada 18. septembris) par luminiscentā apgaismojuma balastu energoefektivitātes prasībām⁽¹¹⁾ jau ir ietverti noteikumi attiecībā uz energoefektivitātes prasību pārskatīšanu, tie būtu jāiestrādā šajā sistēmā.

⁽³⁾ OV L 297, 13.10.1992., 16. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 237, 21.9.2000., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 332, 15.12.2001., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 37, 13.2.2003., 24. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/108/EK (OV L 345, 31.12.2003., 106. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 37, 13.2.2003., 19. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 262, 27.9.1976., 201. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/98/EK (OV L 305, 1.10.2004., 63. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 167, 22.6.1992., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/8/EK (OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.).

⁽¹⁰⁾ OV L 236, 18.9.1996., 36. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 279, 1.11.2000., 33. lpp.

⁽¹⁾ OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 141, 19.5.2000., 1. lpp.

- (35) Direktīvā 92/42/EEK ir sniegta zvaigžņu kategoriju sistēma ar mērķi noteikt katlu enerģijas patēriņu. Tā kā dalībvalstis un nozare piekrīt, ka zvaigžņu kategoriju sistēma nenesa gaidītos rezultātus, Direktīvā 92/42/EEK būtu jāizdara grozījumi, lai radītu iespēju izstrādāt efektīvāku shēmu.
- (36) Prasības, kas noteiktas Padomes Direktīvā 78/170/EEK (1978. gada 13. februāris) par telpu apsildes siltuma generatoru darbību un karstā ūdens ražošanu jaunās vai esošās ražošanā neizmantojamās ēkās, un par siltumizolāciju un vietējo karstā ūdens sadali jaunās ražošanā neizmantojamās ēkās⁽¹⁾, ir aizstātas ar noteikumiem Direktīvā 92/42/EEK, Padomes Direktīvā 90/396/EEK (1990. gada 29. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo⁽²⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/91/EK (2002. gada 16. decembris) par ēku energoefektivitāti⁽³⁾. Tādējādi Direktīva 78/170/EEK būtu jāatceļ.
- (37) Padomes Direktīva 86/594/EEK (1986. gada 1. decembris) par sadzīves tehnikas radītā trokšņa līmeni⁽⁴⁾ ietver nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var pieprasīt publicēt informāciju par troksni, ko emitē šādas iekārtas, un nosaka trokšņa līmeņa noteikšanas procedūru. Saskaņošanas nolūkos trokšņa emisijas jāietver integrētajā ekoloģisko raksturlielumu izvērtēšanā. Tā kā šī direktīva nodrošina šādu integrēto pieeju, Direktīva 86/594/EEK būtu jāatceļ.
- (38) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽⁵⁾.
- (39) Dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas, kas jāpiemēro to valsts noteikumu pārkāpšanas gadījumā, kas ir pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Šīm sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.
- (40) Būtu jāatgādina, ka Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanu⁽⁶⁾ 34. pantā ir norādīts, ka "Padomei mudinās dalībvalstis izstrādāt, pašām un Kopienas interesēs, savas tabulas, kas, cik iespējams, ilūstrēs saistību starp direktīvām un transponēšanas pasākumiem, kā arī darīt tās zināmas atklātībai".
- (41) Tā kā dalībvalstis vienas pašas nespēj pienācīgi sasniegt ierosinātās darbības mērķi, proti, nodrošināt iekšējā tirgus funkcionēšanu, pieprasot, lai ražojumi sasniedz atbilstīgu ekoloģisko raksturlielumu līmeni, un tādēļ, ņemot vērā darbības mērogu un sekas, to labāk varētu sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas minēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā tas noteikts minētajā pantā, šī direktīva paredz tikai to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai,
- (42) Ir notikušas apspriedes ar Reģionu komiteju, bet tā nav sniegusi savu atzinumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

- Ar šo direktīvu izveido sistēmu, lai noteiktu Kopienas ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem, nolūkā nodrošināt šo ražojumu brīvu apriti iekšējā tirgū.
- Šī direktīva paredz prasības, kurām jāatbilst enerģiju patērējošiem ražojumiem, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, lai tos varētu laist tirgū un/vai nodot ekspluatācijā. Tā sniedz ieguldījumu ilgtspējīga attīstībā, palielinot energoefektivitāti un vides aizsardzības līmeni, tajā pašā laikā palielinot enerģijas piegādes drošību.
- Šī direktīva neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas paredzēti pasažieru vai kravu pārvadāšanai.
- Šī direktīva un īstenošanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar to, neskar Kopienas tiesību aktus par atkritumu apsaimniekošanu un ķīmiskām vielām, tostarp Kopienas tiesību aktus par siltumnīcas efektu izraisošu gāzu, kas satur fluoru, emisiju.

⁽¹⁾ OV L 52, 23.2.1978., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 82/885/EEK (OV L 378, 31.12.1982., 19. lpp.).

⁽²⁾ OV L 196, 26.7.1990., 15. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 93/68/EEK (OV L 220, 30.8.1993., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 1, 4.1.2003., 65. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 344, 6.12.1986., 24. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. "Energiju patērējošs ražojums (EPR)" ir ražojums, kurš, tiklīdz laists tirgū un/vai nodots ekspluatācijā, ir atkarīgs no enerģijas pievades (elektrība, izkrāptu kurināmie un neizsīkstošie enerģijas avoti), lai tas strādātu paredzētajā veidā, vai ražojums, kas domāts, lai radītu, pārvadātu un mērītu šādu enerģiju, tostarp sastāvdaļas, kuras atkarīgas no enerģijas pievades, kuras paredzēts iestrādāt EPR, uz ko attiecas šī direktīva, un kuras laistas tirgū un/vai nodotas ekspluatācijā kā atsevišķas sastāvdaļas, kas paredzētas tiešajiem lietotājiem; tā ietekmi uz vidi var izvērtēt atsevišķi;
2. "Sastāvdaļas un mezgli" ir daļas, kuras paredzēts iestrādāt EPR un kuras nav laistas tirgū un/vai nodotas ekspluatācijā kā atsevišķas daļas tiešajiem lietotājiem, vai kuru ietekmi uz vidi nevar izvērtēt atsevišķi;
3. "Īstenošanas pasākumi" ir pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, nosakot konkrētu EPR ekodizaina prasības vai to vides aspektus;
4. "Laišana tirgū" ir process, ar ko EPR pirmo reizi dara pieejamu Kopienas tirgū nolūkā to izplatīt vai lietot Kopienas teritorijā, saņemot vai nesaņemot atlīdzību, neatkarīgi no pārdošanas metodes;
5. "Nodošana ekspluatācijā" ir EPR pirmā lietošana tā paredzētajam mērķim, ko veic tiešais lietotājs Kopienā;
6. "Ražotājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas ražo EPR, uz kuriem attiecas šī direktīva, un kas ir atbildīga par EPR atbilstību šai direktīvai, ņemot vērā laišanu tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā, savā vārdā vai ar savu preču zīmi, vai ražotāja paša lietošanai. Ja nav tāda ražotāja, kāds definēts pirmajā teikumā, vai tāda importētāja, kāds definēts 8. punktā, jebkura fiziska vai juridiska persona, kas EPR, uz ko attiecas šī direktīva, laiž tirgū un/vai nodod ekspluatācijā, tiek uzskatīta par ražotāju;
7. "Pilnvarots pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un kas ir saņēmusi rakstisku pilnvaru no ražotāja, lai viņa vārdā pildītu visus vai daļu no pienākumiem un formalitātēm, kas saistītas ar šo direktīvu;
8. "Importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un kas laiž produktu no trešās valsts Kopienas tirgū, veicot savu uzņēmējdarbību;
9. "Materiāli" ir visi materiāli, kas tiek izmantoti EPR aprites cikla laikā;
10. "Ražojuma dizains" ir to procesu kopums, ar ko EPR tehniskajā specifikācijā transponē juridiskās, tehniskās, drošības, funkcionālās, tirgus vai citas prasības, kam jāatbilst EPR;
11. "Vides aspekts" ir EPR elements vai funkcija, kas var mijiedarboties ar vidi EPR aprites cikla laikā;
12. "Ietekme uz vidi" ir jebkādas vides izmaiņas, kas, kopumā vai daļēji, radušās no EPR tā aprites cikla laikā;
13. "Aprites cikls" ir secīgi un saistīti EPR posmi, sākot ar jēlmateriāla izmantošanu un beidzot ar galīgo apglabāšanu;
14. "Atkārtota izmantošana" ir jebkura darbība, ar kuru EPR vai tā sastāvdaļas, sasniedzot to pirmās izmantošanas beigas, tiek izmantoti tādām pašām nolūkam, kādam tie tika nodomāti, ietverot ilgstošu tā EPR izmantošanu, kas

tiek atgriezts savākšanas punktā, izplatītājam, pārstrādātājam vai ražotājam, kā arī atkārtota EPR izmantošana pēc renovācijas;

paaudzēs, lai gan ne vienmēr attiecībā uz visiem ražojuma vides aspektiem vienlaicīgi;

15. "Pārstrādāšana" ir pārstrāde, kura notiek atkritumu materiālu ražošanas procesā, sākotnējam mērķim vai citā nolūkā, bet neietverot enerģijas reģenerāciju;
16. "Enerģijas reģenerācija" ir kurināmā atkritumu izmantošana, lai radītu enerģiju tiešas dedzināšanas rezultātā kopā ar citiem atkritumiem vai bez tiem, bet ar siltuma reģenerāciju;
17. "Reģenerācija" ir jebkura no piemērojamām operācijām, kas minētas II B pielikumā Padomes Direktīvai 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽¹⁾;
18. "Atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, kas ietverts kategorijās, kuras minētas Direktīvas 75/442/EEK I pielikumā, un ko īpašnieks izmet vai vēlas izmest, vai ir prasīts izmest;
19. "Bīstamie atkritumi" ir jebkuri atkritumi, uz ko attiecas 1. panta 4. punkts Padomes Direktīvā 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽²⁾;
20. "Ekoloģisks profils" ir to izejvielu un produkcijas (piemēram, materiāli, emisija un atkritumi) apraksts, kas saistīti ar EPR visā ražojumu aprites ciklā, saskaņā ar īstenošanas pasākumu, kas piemērojams EPR. Šis apraksts ir svarīgs no vides aspekta un tas tiek izteikts fiziskā daudzumā, ko var izmērīt;
21. EPR "ekoloģiskie raksturlielumi" ir EPR vides aspektu pārvaldības rezultāti, ko panācis ražotājs un kas ir atspoguļoti tā tehniskajā dokumentācijā;
22. "Ekoloģisko raksturlielumu uzlabošana" ir EPR ekoloģisko raksturlielumu uzlabošanas process, secīgās
23. "Ekodizains" ir vides aspektu integrācija ražojuma dizainā ar mērķi uzlabot EPR ekoloģiskos raksturlielumus visā tā aprites ciklā;
24. "Ekodizaina prasība" ir jebkura prasība saistībā ar EPR vai EPR dizainu ar mērķi uzlabot tā ekoloģiskos raksturlielumus vai jebkura informācijas sniegšanas prasība saistībā ar EPR vides aspektiem;
25. "Vispārēja ekodizaina prasība" ir ekodizaina prasība, kas balstīta uz ekoloģisku profilu kopumā un ar ko nenosaka robežvērtības attiecībā uz atsevišķiem vides aspektiem;
26. "Īpaša ekodizaina prasība" ir skaitliska un mērāma ekodizaina prasība, kas saistīta ar EPR konkrētu vides aspektu, piemēram, enerģijas patēriņu lietošanas laikā, kas aprēķināts attiecībā uz konkrētu izejas parametra vienību;
27. "Saskaņotais standarts" ir tehniska specifikācija, kuras ievērošana nav obligāta un kuru pieņēmusi atzīta standartizācijas iestāde saskaņā ar pilnvarojumu no Komisijas un saskaņā ar procedūram, kas aprakstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽³⁾, lai izveidotu Eiropas prasību.

3. pants

Laišana tirgū un/vai nodošana ekspluatācijā

1. Dalībvalstis veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, laiž tirgū un/vai nodod ekspluatācijā tikai gadījumā, ja tie

⁽¹⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/31/EK (OV L 168, 2.7.1994., 28. lpp.).

⁽³⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu .

atbilst šiem pasākumiem un ja uz tiem ir CE marķējums saskaņā ar 5. pantu.

2. Dalībvalstis izraugās iestādes, kas ir atbildīgas par tirgus uzraudzību. Tās nodrošina, ka šādām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras, ko tās izmanto, lai veiktu atbilstīgus pasākumus, kas tām jāveic saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka uzdevumus, pilnvaras un organizatoriskos plānus kompetentajām iestādēm, kuras ir tiesīgas:

- i) organizēt atbilstīgas un pietiekami plašas EPR atbilstības pārbaudes un uzlikt pienākumu ražotājam vai tā pilnvarotam pārstāvim atsaukt neatbilstīgus EPR no tirgus saskaņā ar 7. pantu;
- ii) pieprasīt visu nepieciešamo informāciju no iesaistītajām pusēm, kā tas ir noteikts īstenošanas pasākumos;
- iii) ņemt ražojumu paraugus un veikt tos atbilstības pārbaudes.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par tirgus uzraudzības rezultātiem, un vajadzības gadījumā Komisija nodod šādu informāciju citām dalībvalstīm.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka patērētājiem un citām ieinteresētajām pusēm ir dota iespēja iesniegt kompetentajām iestādēm apsvērumus par ražojumu atbilstību.

4. pants

Importētāja pienākumi

Ja ražotājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā un ja nav tā pilnvarotā pārstāvja, importētāja pienākums ir

- nodrošināt, lai EPR, kuri ir laisti tirgū vai nodoti ekspluatācijā, atbilstu šai direktīvai un piemērojamajam īstenošanas pasākumam,
- nodrošināt atbilstības deklarācijas un tehniskās dokumentācijas pieejamību.

5. pants

Marķēšana un atbilstības deklarācija

1. Pirms EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, tiek laists tirgū un/vai nodots ekspluatācijā, tam piešķir CE

atbilstības marķējumu, kā arī izsniedz atbilstības deklarāciju, ar ko ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis garantē un deklarē, ka EPR atbilst visiem piemērojamā īstenošanas pasākuma attiecīgajiem noteikumiem.

2. CE atbilstības marķējums sastāv no burtiem "CE", kā parādīts III pielikumā.

3. Atbilstības deklarācija ietver visus elementus, kas uzskaitīti VI pielikumā, un atsauci uz atbilstīgo īstenošanas pasākumu.

4. Tādu marķējumu pieprasīšana EPR, kas varētu radīt maldināt patērētājus attiecībā uz CE marķējuma nozīmi vai formu, ir aizliegta.

5. Dalībvalstis var pieprasīt informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar I pielikuma 2. daļu, to oficiālajā(-s) valodā(-s), kad EPR nonāk pie tiešā lietotāja.

Dalībvalstis arī atļauj to sniegt vienā vai vairākās citās Kopienas valodās.

Piemērojot pirmo daļu, dalībvalstis jo īpaši ņem vērā:

- a) vai informācija var tikt sniegta ar saskaņoto simbolu vai atzīto kodu palīdzību vai citiem līdzekļiem;
- b) lietotāja tipu, kas paredzēts EPR, un sniedzamās informācijas raksturu.

6. pants

Brīva aprīte

1. Dalībvalstis, pamatojoties uz ekodizaina prasībām, kas saistītas ar I pielikuma 1. daļā minētajiem ekodizaina parametriem, uz kuriem attiecas piemērojamais īstenošanas pasākums, neaizliedz, neierobežo un neaizkavē tāda EPR laišanu tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā to teritorijā, kas atbilst visām atbilstīgajām piemērojamā pasākuma noteikumiem un kam ir CE marķējums saskaņā ar 5. pantu.

2. Dalībvalstis, pamatojoties uz tām ekodizaina prasībām, kas saistītas ar I pielikuma 1. daļā minētajiem ekodizaina parametriem, attiecībā uz kuriem piemērojams īstenošanas pasākums paredz, ka ekodizaina prasības nav nepieciešamas, neaizliedz, neierobežo un neaizkavē tāda EPR laišanu tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā to teritorijā, kam ir CE marķējums saskaņā ar 5. pantu.

3. Dalībvalstis netraucē izrādīt, piemēram, gadatirgos, izstādēs un demonstrācijās, EPR, kas neatbilst piemērojamā īstenošanas pasākuma noteikumiem, ja ir redzamas norādes, ka tos nevar laist tirgū un/vai nodot ekspluatācijā, kamēr nav nodrošināta atbilstība.

7. pants

Drošības klauzula

1. Ja dalībvalsts konstatē, ka EPR, kam ir 5. pantā minētais CE marķējums un ko izmanto tam paredzētajā nolūkā, neatbilst visiem attiecīgajiem piemērojamā īstenošanas pasākuma noteikumiem, ražotājam vai tā pilnvarotajam pārstāvim uzliek pienākumu padarīt EPR atbilstīgu piemērojamā īstenošanas pasākuma noteikumiem un/vai CE marķējumam un izbeigt pārkāpumu saskaņā ar nosacījumiem, ko izvirza dalībvalsts.

Ja ir pietiekami pierādījumi par EPR iespējamo neatbilstību, dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, kuri, atkarībā no neatbilstības pakāpes, var nozīmēt pat aizliegumu laist tirgū EPR līdz brīdim, kad tiek nodrošināta tā atbilstība.

Ja neatbilstība turpinās, dalībvalstis pieņem lēmumu ierobežot vai aizliegt attiecīgā EPR laišanu tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā vai nodrošina tā izņemšanu no tirgus.

Ja EPR laišana tirgū tiek aizliegta vai tie tiek izņemti no tirgus, nekavējoties informē Komisiju un citas dalībvalstis.

2. Jebkurā lēmumā, ko pieņem dalībvalsts saskaņā ar šo direktīvu un ar ko ierobežo vai aizliedz EPR laišanu tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā, sniedz tā pamatojumu.

Šādu lēmumu paziņo attiecīgajai pusei, un to vienlaikus informē par tiesiskas aizsardzības līdzekļiem, kas tai ir pieejami saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, un par laika ierobežojumiem, kas attiecas uz šādiem aizsardzības līdzekļiem.

3. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 1. punktu, sniedzot tā pamatojumu un, jo īpaši, paskaidrojot, vai neatbilstība ir radusies dēļ:

- piemērojamā īstenošanas pasākuma prasību nepildīšanas;
10. panta 2. punktā minēto saskaņoto standartu nepareizas piemērošanas;
- nepilnībām saskaņotajos standartos, kas minēti 10. panta 2. punktā.

4. Komisija apspriežas ar iesaistītajām pusēm bez kavēšanās un var pieprasīt tehniska rakstura padomus no neatkarīgiem ārējiem ekspertiem.

Pēc šīm apspriedēm Komisija nekavējoties informē to dalībvalsti, kas pieņēma lēmumu, kā arī pārējās dalībvalstis par tās viedokli.

Ja Komisija uzskata, ka lēmums nav pamatots, tā nekavējoties informē par to dalībvalstis.

5. Ja lēmums, kas minēts 1. punktā, ir balstīts uz saskaņotā standarta nepilnību, Komisija nekavējoties ierosina procedūru, kas noteikta 10. panta 2., 3. un 4. punktā. Tajā pašā laikā Komisija informē komiteju, kas minēta 19. panta 1. punktā.

6. Dalībvalstis un Komisija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai garantētu konfidencialitāti attiecībā uz informāciju, kas sniegta šīs procedūras laikā, ja tam ir pamatojums.

7. Lēmumus, ko dalībvalstis pieņem saskaņā ar šo pantu, dara zināmus atklātībai pārskatāmā veidā.

8. Komisijas atzinumu par šiem lēmumiem publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

8. pants

Atbilstības novērtēšana

1. Pirms EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākums, laiž tirgū un/vai nodod ekspluatācijā, ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis nodrošina, ka ir veikta novērtēšana, lai pārbaudītu EPR atbilstību visām piemērojamā īstenošanas pasākuma atbilstīgajām prasībām.

2. Atbilstības izvērtēšanas procedūras nosaka ar īstenošanas pasākumiem, un tās ražotājiem atstāj iespēju izvēlēties starp iekšējo dizaina kontroli, kas noteikta IV pielikumā, un vadības sistēmu, kas noteikta V pielikumā. Ja tas ir atbilstīgi pamatots un samērīgs ar risku, atbilstības izvērtēšanas procedūru veido no attiecīgajiem modeļiem, kā aprakstīts Lēmumā 93/465/EEK.

Ja kādai dalībvalstij ir pārliecinošas norādes par EPR iespējamo neatbilstību, tā pēc iespējas ātrāk publicē pamatotu EPR atbilstības novērtējumu, kuru var veikt kompetenta struktūra, lai nepieciešamības gadījumā varētu laicīgi veikt korektīvas darbības.

Ja EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, ir izstrādājusi organizācija, kas reģistrēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 761/2001 (2001. gada 19. marts), ar ko organizācijām atļauj brīvprātīgi piedalīties Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS) ⁽¹⁾, un dizaina funkcija ir ietverta reģistrācijas jomā, tiek uzskatīts, ka šādas organizācijas vadības sistēma atbilst šīs direktīvas V pielikuma prasībām.

Ja EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, ir izstrādājusi organizācija, kurai ir vadības sistēma, kas ietver ražojuma dizaina funkciju un kas ir ieviesta saskaņā ar saskaņotajiem standartiem, kuru atsauces numuri ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tiek uzskatīts, ka šāda vadības sistēma atbilst attiecīgajiem V pielikuma prasībām.

3. Pēc tam, kad EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, ir laists tirgū vai nodots ekspluatācijā, ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis saglabā attiecīgos dokumentus, kas saistīti ar veikto atbilstības novērtēšanu un izsniegtajām atbilstības deklarācijām, pieejamus dalībvalstu inspekcijai 10 gadu laikā pēc tam, kad ir ražots pēdējais no šādiem EPR.

Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no dalībvalsts kompetentās iestādes.

4. Dokumentus, kas saistīti ar atbilstības novērtēšanu, un atbilstības deklarāciju, kas minēta 5. pantā, sagatavo vienā no Kopienas oficiālajām valodām.

9. pants

Atbilstības pieņēmums

1. Dalībvalstis uzskata, ka EPR ar CE marķējumu, kas minēts 5. pantā, atbilst piemērojamā īstenošanas pasākuma atbilstīgajiem noteikumiem.

2. Dalībvalstis EPR uzskata par atbilstīgu visām piemērojamā īstenošanas pasākuma attiecīgajām prasībām, ja attiecībā uz EPR ir piemēroti saskaņotie standarti, kuri attiecas uz šādu pasākumu un kuru atsauces numuri ir publicēti Eiropas Savienības *Oficiālajā Vēstnesī*.

3. EPR, kam piešķirta Kopienas ekoetiķete saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1980/2000, tiek uzskatīts par atbilstīgu piemērojamā īstenošanas pasākuma ekodizaina prasībām tiktāl, ciktāl ekoetiķete attiecas uz šīm prasībām.

4. Lai noteiktu atbilstības pieņēmumu sakarā ar šo direktīvu, Komisija saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru var izlemt, ka citas ekoetiķetes atbilst nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi tiem, kas paredzēti attiecībā uz Kopienas ekoetiķeti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1980/2000. EPR, kam ir piešķirta šāda, cita veida ekoetiķete, tiks uzskatīts par atbilstīgu piemērojamā īstenošanas pasākuma ekodizaina prasībām tiktāl, ciktāl šī ekoetiķete attiecas uz šīm prasībām.

10. pants

Saskaņotie standarti

1. Dalībvalstis, cik iespējams, nodrošina, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi, lai ar iesaistītajām pusēm apspriestos valsts līmenī par saskaņoto standartu sagatavošanas un uzraudzības procesu.

2. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka saskaņotie standarti, kuru piemērošana saskaņā ar pieņēmumu nozīmē atbilstību piemērojamā īstenošanas pasākuma konkrētiem noteikumiem, pilnībā tiem neatbilst, attiecīgā dalībvalsts vai Komisija par to informē Pastāvīgo komiteju, kas izveidota ar Direktīvas 98/34/EK 5. pantu, sniedzot pamatojumu. Komiteja nekavējoties sniedz savu atzinumu.

3. Ņemot vērā komitejas atzinumu, Komisija pieņem lēmumu par to, vai publicēt, nepublicēt, publicēt ar ierobežojumiem, saglabāt vai svītrot atsauces uz attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ OV L 114, 24.4.2001., 1. lpp.

4. Komisija informē attiecīgo Eiropas standartizācijas iestādi un, ja nepieciešams, izsniedz jaunu pilnvaru ar mērķi pārskatīt konkrētos saskaņotos standartus.

11. pants

Prasības attiecībā uz sastāvdaļām un mezgliem

Ar īstenošanas pasākumiem var pieprasīt ražotājiem vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem, kas laiž sastāvdaļas un mezglus tirgū un/vai nodod tos ekspluatācijā, sniegt tā EPR ražotājam, uz ko attiecas īstenošanas pasākumi, atbilstīgu informāciju par sastāvdaļu vai mezglu materiālu sastāvu un to enerģijas, materiālu un/vai resursu patēriņu.

12. pants

Administratīvā sadarbība un informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti atbilstīgi pasākumi, lai veicinātu sadarbību starp iestādēm, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu, kā arī informācijas apmaiņu to starpā un ar Komisiju, lai palīdzētu šīs direktīvas darbībā, un jo īpaši 7. panta īstenošanā.

Administratīvajā sadarbībā un informācijas apmaiņā, cik iespējams, izmanto elektroniskos saziņas līdzekļus, un to var atbalstīt ar attiecīgām Kopienas programmām.

Dalībvalstis informē Komisiju par iestādēm, kas atbildīgas par šīs direktīvas piemērošanu.

2. Par precīzu raksturu un struktūru informācijas apmaiņai starp Komisiju un dalībvalstīm nolemj saskaņā ar procedūru, kas minēta 19. panta 2. punktā.

3. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai veicinātu un atbalstītu sadarbību starp dalībvalstīm, kā minēts šajā pantā.

13. pants

Mazie un vidējie uzņēmumi

1. Programmu kontekstā, kuras paredzētas MVU un ļoti maziem uzņēmumiem, Komisija ņem vērā ierosinājumus, kuri palīdz MVU un ļoti maziem uzņēmumiem iekļaut savu ražojumu izstrādes posmā vides aspektus, tostarp arī energoefektivitāti.

2. Dalībvalstis gādā, jo īpaši nostiprinot atbalsta tīklus un struktūras, ka tās veicina, lai MVU un ļoti mazie uzņēmumi jau ražojuma izstrādes posmā ievērotu vides aizsardzības principus un pielāgotos turpmākiem Eiropas tiesību aktiem.

14. pants

Informācija patērētājiem

Saskaņā ar piemērojamo īstenošanas pasākumu ražotāji veidā, kādu tie uzskata par piemērotu, nodrošina, ka EPR patērētājiem sniedz:

- nepieciešamo informāciju par patērētāju lomu ražojuma ilgtspējīgā lietošanā,
- ja to pieprasa īstenošanas pasākumi — produkta ekoloģisko profilu un ekodizaina priekšrocību aprakstu.

15. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Ja EPR atbilst 2. punktā uzskaitītajiem kritērijiem, uz to saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu attiecas īstenošanas pasākums vai pašregulācijas pasākums. Pieņemot īstenošanas pasākumus, Komisija rīkojas saskaņā ar 19. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Kritēriji, kas minēti 1. punktā, ir šādi:

- a) EPR ir ievērojams pārdošanas un tirdzniecības apjoms, orientējoties vairāk nekā 200 000 vienības gadā Kopienā, saskaņā ar jaunākajiem pieejamajiem datiem;
- b) EPR, ņemot vērā tirgū laisto un/vai ekspluatācijā nodoto EPR skaitu, ir ievērojama ietekme uz vidi Kopienā, kā noteikts Kopienas stratēģiskajās prioritātēs, kas sniegtas Lēmumā Nr. 1600/2002/EK;
- c) EPR ir ievērojams uzlabošanas potenciāls attiecībā uz ietekmi uz vidi bez pārmērīgām izmaksām, jo īpaši ņemot vērā:

- to, ka nav citu attiecīgu Kopienas tiesību aktu vai tirgus spēki nespēj pienācīgi risināt šo jautājumu,

- būtiskas atšķirības ekoloģiskos raksturlielumos starp tirgū pieejamiem EPR, kam ir līdzvērtīga funkcionalitāte.
3. Gatavojot īstenošanas pasākuma projektu, Komisija ņem vērā visus viedokļus, ko izteikusi komiteja, kas minēta 19. panta 1. punktā, un arī ņem vērā:
- a) Kopienas vides prioritātes, piemērām, tās, kas noteiktas Lēmumā Nr. 1600/2002/EK vai Komisijas ziņotajā Eiropas klimata pārmaiņu programmā (EKPP);
 - b) attiecīgos Kopienas tiesību aktus un pašregulāciju, piemērām, brīvprātīgās vienošanās, kas pēc saskaņā ar 17. pantu veiktā novērtējuma, paredzams, ļaus sasniegt politikas mērķus ātrāk vai lētāk nekā obligātās prasības.
4. Sagatavojot īstenošanas pasākuma projektu, Komisija:
- a) ņem vērā EPR aprites ciklu un visus ievērojamos vides aspektus, tostarp energoefektivitāti. Vides aspektu un to uzlabošanas iespēju analīzes pamatīgums ir proporcionāls to nozīmīgumam. To ekodizaina prasību, kas attiecas uz nozīmīgiem EPR vides aspektiem, pieņemšanu nevajadzīgi neaizkavē ar citiem aspektiem saistītie neskaidrie jautājumi;
 - b) veic novērtēšanu, kurā tiek apsvērta ietekme uz vidi, patērētājiem un ražotājiem, tostarp MVU, saistībā ar konkurētspēju, tostarp tirgos ārpus Kopienas, jaunradi, tirgus piekļuvi, izmaksām un ieguvumiem;
 - c) ņem vērā esošos valsts tiesību aktus vides jomā, ko dalībvalstis uzskata par svarīgiem;
 - d) veic atbilstīgas apspriedes ar ieinteresētajām personām;
 - e) sagatavo paskaidrojuma rakstu par īstenošanas pasākuma projektu, kas balstīts uz novērtējumu, kurš minēts b) apakšpunktā;
 - f) nosaka īstenošanas termiņu, jebkuru pa fāzēm sadalītu vai pārejas pasākumu vai periodus, jo īpaši ņemot vērā iespējamo ietekmi uz MVU vai uz īpašām ražojumu grupām, ko galvenokārt ražo MVU.
5. Īstenošanas pasākumi atbilst šādiem kritērijiem:
- a) nav konstatēta ievērojama negatīva ietekme uz ražojuma funkcionalitāti no lietotāja perspektīvas;
 - b) veselība, drošība un vide nav nelabvēlīgi ietekmēta;
 - c) nav konstatēta ievērojama negatīva ietekme uz patērētājiem, jo īpaši attiecībā uz ražojuma cenu un izmaksām, kas saistītas ar aprites ciklu;
 - d) nav konstatēta ievērojama negatīva ietekme uz nozares konkurētspēju;
 - e) principā ekodizaina prasību noteikšanai nebūs tādas sekas, ka ražotājiem būs jāizmanto patentēta tehnoloģija;
 - f) neuzliek ražotājiem pārmērīgu administratīvo slogu.
6. Īstenošanas pasākumi nosaka ekodizaina prasības saskaņā ar I un/vai II pielikumu.
- Īpašas ekodizaina prasības ievieš attiecībā uz atlasītajiem vides aspektiem, kuriem ir nozīmīga ietekme uz vidi.
- Īstenošanas pasākumos var arī paredzēt, ka nav nepieciešamas nekādas ekodizaina prasības attiecībā uz konkrētiem ekodizaina parametriem no tiem, kas minēti I pielikuma 1. daļā.
7. Prasības formulē tā, lai nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības iestādes var pārbaudīt EPR atbilstību īstenošanas pasākuma prasībām. Īstenošanas pasākums nosaka, vai pārbaude var tikt veikta tieši uz EPR vai pamatojoties uz tehnisko dokumentāciju.
8. Īstenošanas pasākumi ietver elementus, kas uzskaitīti VII pielikumā.
9. Komisijas izmantotie atbilstīgie pētījumi un analīze, sagatavojot īstenošanas pasākumu, jāpadara publiski pieejami, īpaši paredzot ieinteresētajiem MVU vieglu piekļuvi un izmantošanu.
10. Vajadzības gadījumā īstenošanas pasākumam, ar ko nosaka ekodizaina prasības, pievieno pamatnostādnes, ko pieņem Komisija saskaņā ar 19. panta 2. punktu, attiecībā uz dažādu vides aspektu līdzsvarošanu; šīs pamatnostādnes aptvers visu to MVU specifiku, kas aktīvi darbojas nozarē, uz kuru attiecas īstenošanas pasākumus. Vajadzības gadījumā

saskaņā ar 13. panta 1. punktu Komisija var izstrādāt specializētus papildu materiālus, lai veicinātu īstenošanu MVU.

16. pants

Darba plāns

1. Saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti 15. pantā, un apspriedusies ar Apspriežu forumu, kas minēts 18. pantā, Komisija ne vēlāk kā 2007. gada 6. jūlijā izstrādā darba plānu, ko dara zināmu atklātībai.

Darba plānā nosaka nākošajiem trim gadiem to ražojumu grupu sarakstu, kas tiks uzskatītas par prioritārām, lai pieņemtu īstenošanas pasākumus.

Darba plānā Komisija periodiski izdara grozījumus, apspriedusies ar Apspriežu forumu.

2. Tomēr pārejas laikposmā, kamēr tiek izstrādāts pirmais 1. punktā minētais darba plāns, saskaņā ar 19. panta 2. punktā noteikto procedūru un 15. pantā paredzētajiem kritērijiem un pēc apspriešanas ar Apspriežu forumu Komisija vajadzības gadījumā pirms termiņa ievieš:

— īstenošanas pasākumus, sākot ar tiem ražojumiem, kam saskaņā ar EKPP ir augsts potenciāls attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju rentablu samazināšanu, piemēram, apkures un ūdens sildīšanas iekārtām, sistēmām ar elektromotoriem, apgaismojumu mājsaimniecībās un pakalpojumu nozarē, mājsaimniecības ierīcēm, biroja iekārtām mājsaimniecībās un pakalpojumu nozarē, sadzīves elektroiekārtām, plaša patēriņa elektroniskajām iekārtām un apkures, ventilācijas un gaisa kondicionēšanas iekārtām,

— atsevišķu īstenošanas pasākumu, lai samazinātu gaidīšanas režīma zudumus ražojumu grupai.

17. pants

Pašregulācija

Brīvprātīgās vienošanās vai citus pašregulācijas pasākumus, kas šīs direktīvas sakarā piedāvāti kā alternatīva īstenošanas pasākumiem, izvērtē, balstoties vismaz uz VIII pielikumu.

18. pants

Apspriežu forums

Komisija nodrošina, ka, veicot savas darbības, attiecībā uz katru īstenošanas pasākumu tā ievēro dalībvalstu pārstāvju un visu ieinteresēto pušu, kas saistīti ar konkrēto ražojumu/ražojumu grupu, proporcionālu dalību. Šādas puses ietver, piemēram, nozari, tostarp MVU, amatniecības nozari, arodbiedrības, tirgotājus, mazumtirgotājus, importētājus, vides aizsardzības grupas un patērētāju organizācijas; šīs puses jo īpaši līdzdarbojas īstenošanas pasākumu noteikšanā un pārskatīšanā, izveidoto tirgus uzraudzības mehānismu efektivitātes izvērtēšanā un brīvprātīgo vienošanos un citu pašregulācijas pasākumu izvērtēšanā. Šīs puses tiekas Apspriežu forumā. Komisija pieņem foruma reglamentu.

19. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

20. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro par to valsts tiesību normu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. Sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām, ņemot vērā neatbilstības pakāpi un to neatbilstīgo ražojumu vienību skaitu, kas laisti Kopienas tirgū.

21. pants

3. Direktīvu 2000/55/EK ar šo groza šādi:

Grozījumi

Iekļauj šādu pantu:

1. Direktīvu 92/42/EEK ar šo groza šādi:

"9.a pants

1) direktīvas 6. pantu svīturo;

Šī direktīva ir īstenošanas pasākums, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/32/EK (2005. gada 6. jūlijs), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem (*), 15. panta nozīmē, attiecībā uz energoefektivitāti izmantošanas laikā saskaņā ar minēto direktīvu, un to var grozīt vai atcelt saskaņā ar Direktīvas 2005/32/EK 19. panta 2. punktu.

2) iekļauj šādu pantu:

"10.a pants

Šī direktīva ir īstenošanas pasākums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/32/EK (2005. gada 6. jūlijs), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem (*), 15. panta nozīmē, attiecībā uz energoefektivitāti izmantošanas laikā saskaņā ar minēto direktīvu, un to var grozīt vai atcelt saskaņā ar Direktīvas 2005/32/EK 19. panta 2. punktu.

(*) OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp."

22. pants

Atcelšana

Direktīvas 78/170/EEK un 86/594/EEK atceļ. Dalībvalstis var turpināt piemērot esošos valsts pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 86/594/EEK, līdz brīdim, kad saskaņā ar šo direktīvu tiks pieņemti īstenošanas pasākumi par attiecīgiem ražojumiem.

(*) OV L . OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp."

3) direktīvas I pielikuma otro iedaļu svīturo;

23. pants

4) direktīvas II pielikumu svīturo.

Pārskatīšana

2. Direktīvu 96/57/EK ar šo groza šādi:

Ne vēlāk kā 2010. gada 6. jūlijā Komisija izskata šīs direktīvas un tās īstenošanas pasākumu efektivitāti, sliekšņus īstenošanas pasākumiem, tirgus uzraudzības mehānismus un jebkuras attiecīgās pašregulācijas veicināšanu, apspriedusies ar Apspriežu forumu, kas minēts 18. pantā, un vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei, lai grozītu šo direktīvu.

Iekļauj šādu pantu:

"9.a pants

24. pants

Šī direktīva ir īstenošanas pasākums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/32/EK (2005. gada 6. jūlijs), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības attiecībā uz enerģiju patērējošiem ražojumiem (*), 15. panta nozīmē, attiecībā uz energoefektivitāti izmantošanas laikā saskaņā ar minēto direktīvu, un to var grozīt vai atcelt saskaņā ar Direktīvas 2005/32/EK 19. panta 2. punktu.

Konfidencialitāte

Informācijas sniegšanas prasības, kas minētas 11. pantā un I pielikuma 2. daļā un kas jāpilda ražotājam un/vai tā pilnvarotam pārstāvim, ir samērīgas un ņem vērā komerciāli svarīgās informācijas likumīgo konfidencialitāti.

(*) OV L 191, 22.7.2005., 29. lpp."

25. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šai direktīvai līdz 2007. gada 11. augustam.

Tās tūlīt par to informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

Strasbūrā, 2005. gada 6. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

26. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. STRAW

I PIELIKUMS

Vispārēju ekodizaina prasību noteikšanas metode

(minēta 15. pantā)

Vispārējas ekodizaina prasības tiek izstrādātas ar mērķi uzlabot EPR ekoloģiskos raksturlielumus, uzmanību pievēršot tās ievērojamiem vides aspektiem, nenosakot robežvērtības. Šajā pielikumā noteikto metodi izmanto gadījumos, kad attiecīgajai ražojumu grupai nevar noteikt robežvērtības. Sagatavojot pasākuma projektu, kas jāiesniedz 19. pantā minētajai komitejai, Komisija nosaka ievērojamus vides aspektus, kuri tiks norādīti īstenošanas pasākumā.

Sagatavojot īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka vispārējas ekodizaina prasības saskaņā ar 15. pantu, Komisija nosaka attiecībā uz EPR, kas ietverts īstenošanas pasākumā, atbilstīgos ekodizaina parametrus no tiem, kas uzskaitīti 1. daļā, kā arī informācijas sniegšanas prasības no tām, kas uzskaitītas 2. daļā, un prasības ražotājam, kas uzskaitītas 3. daļā.

1. daļa EPR ekodizaina parametri

1.1. Ciktāl tie ir saistīti ar ražojuma dizainu, ievērojamus vides aspektus identificē, izskatot šādas ražojuma aprites cikla posmus:

- a) izejvielu atlase un izmantošana;
- b) ražošana;
- c) iepakošana, transports un izplatīšana;
- d) uzstādīšana un uzturēšana;
- e) lietošana;
- f) ekspluatācijas laika beigas, nozīmējot EPR stāvokli, ko tas ir sasniedzis tā pirmās izmantošanas beigās, līdz tā galīgai iznīcināšanai.

1.2. Katram posmam, kur tas nepieciešams, ir jānovērtē šādi vides aspekti:

- a) paredzētais materiālu, enerģijas un citu resursu, piemēram, svaiga ūdens, patēriņš;
- b) prognozētās emisijas gaisā, ūdenī vai augsnē;

- c) paredzētais piesārņojums ar fizikāliem efektiem, piemēram, troksni, vibrāciju, radiāciju, elektromagnētiskajiem laukiem;
 - d) paredzētais atkritumu daudzums;
 - e) materiālu un/vai enerģijas atkārtotas izmantošanas, pārstrādes un reģenerēšanas iespējas, ņemot vērā Direktīvu 2002/96/EK.
- 1.3. Jo īpaši izmantos, kur iespējams, šādus parametrus, ko nepieciešamības gadījumā papildina ar citiem, lai izvērtētu to vides aspektu uzlabošanās potenciālu, kas minēti iepriekšējā punktā:
- a) ražojuma svars un apjoms;
 - b) materiālu izmantošana, kas iegūti pārstrādes rezultātā;
 - c) enerģijas, ūdens un citu resursu patēriņš ražojuma aprites cikla laikā;
 - d) tādu vielu izmantošana, kas tiek uzskatītas par kaitīgām veselībai un/vai videi saskaņā ar Padomes Direktīvu 67/548/EEK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu ⁽¹⁾ un ņemot vērā tiesību aktus par konkrētu vielu laišanu tirgū un lietošanu, piemēram, Direktīvas 76/769/EEK vai 2002/95/EK;
 - e) to patērēto elementu daudzums un būtība, kas nepieciešami atbilstīgajai ražojuma izmantošanai un uzturēšanai;
 - f) ērta piekļuve atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, kas izteikta ar: izmantoto materiālu un sastāvdaļu skaitu, standarta sastāvdaļu izmantošanu, laiku, kas nepieciešams demontēšanai, nepieciešamajiem instrumentiem, lai veiktu demontāžu, sastāvdaļu un materiālu kodēšanas standartu izmantošanu, lai noteiktu sastāvdaļas un materiālus, kas noderīgi atkārtotai izmantošanai un pārstrādei (tostarp plastmasas daļu marķēšanu saskaņā ar ISO standartiem), viegli pārstrādājamu materiālu izmantošanu, ērtu piekļuvi vērtīgiem un citiem pārstrādājamiem materiāliem un sastāvdaļām; ērtu piekļuvi materiāliem un sastāvdaļām, kas satur kaitīgas vielas;
 - g) izmantoto sastāvdaļu iestrādāšana;
 - h) tādu tehnisko risinājumu neizmantošana, kas traucē sastāvdaļu un iekārtu atkārtotu izmantošanu un pārstrādi;
 - i) ekspluatācijas laika paildzināšana, kas izteikta ar minimālo garantēto ekspluatācijas laikposmu, minimālo laiku rezerves daļu pieejamībai, modularitāti, uzlabošanas iespējām, labošanas iespējām;
 - j) radīto atkritumu apjoms un radīto kaitīgo atkritumu apjoms;

⁽¹⁾ OV 196, 16.8.1967., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2004/73/EK (OV L 152, 30.4.2004., 1. lpp.).

- k) emisijas gaisā (siltumnīcas efektu izraisošas gāzes, skābie aģenti, gaistoši organiski savienojumi, viela, kas noārda ozona slāni, noturīgi organiskie piesārņotāji, smagie metāli, smalku daļiņu un suspendēto daļiņu vielas), neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/68/EK (1997. gada 16. decembris) par pasākumiem pret gāzveida un daļiņveida piesārņotāju emisiju no iekšdedzes motoriem, ko uzstāda visurgājējai tehnikai ⁽¹⁾, lai tuvinātu dalībvalstu likumus;
- l) emisijas ūdenī (smagie metāli, vielas, kas nelabvēlīgi ietekmē skābekļa līdzsvaru, noturīgi organiskie piesārņotāji);
- m) emisijas augsnē (jo īpaši bīstamu vielu noplūde un izlīšana ražojumu lietošanas posmā un noplūdes potenciāls atkritumu apglabāšanas procesā).

2. daļa Informācijas sniegšanas prasības

Īstenošanas pasākumos var paredzēt prasību ražotājam sniegt informāciju, kas var ietekmēt veidu, kā ar EPR rīkojas, to izmanto vai pārstrādā puses, kas nav ražotājs. Šī informācija, kur vajadzīgs, var ietvert:

- informāciju no projektētāja saistībā ar ražošanas procesu,
- informāciju patērētājiem par ražojuma ievērojamām vides parametriem ražojuma ekoloģiskajiem raksturlielumiem; šo informāciju pievieno ražojumam, kad tas tiek laists tirgū, lai ļautu patērētājam salīdzināt šos ražojumu aspektus,
- informāciju patērētājiem par to, kā uzstādīt, izmantot un uzturēt ražojumu, lai cik vien iespējams samazinātu ietekmi uz vidi un nodrošinātu optimālo ekspluatācijas laikposma ilgumu, kā arī par to, kā atgriezt ražojumu tā ekspluatācijas laika beigās, un, vajadzības gadījumā, informāciju par rezerves daļu pieejamības laikposmu un ražojumu uzlabošanas iespējām,
- informāciju par apstrādes iekārtām saistībā ar demontāžu, pārstrādi vai apglabāšanu aprites cikla beigās.

Informācijai jābūt sniegtai uz ražojuma, ja vien iespējams.

Šī informācija ņems vērā pienākumus saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem, piemēram, Direktīvu 2002/96/EK.

3. daļa Prasības ražotājam

1. Attiecībā uz vides aspektiem, kas īstenošanas pasākumā ir noteikti kā tie, ko var būtiski ietekmēt ražojuma projektēšanas laikā, EPR ražotājiem prasīs veikt EPR modeļa izvērtēšanu visā tā aprites ciklā, pamatojoties uz reālistiskiem pieņēmumiem par normāliem apstākļiem un izmantošanas nolūkiem. Citus vides aspektus var izskatīt brīvprātīgi.

Pamatojoties uz šo novērtēšanu, ražotāji izveido EPR ekoloģisko profilu. Tas ir balstīts uz ražojuma parametriem, kas ir saistīti ar vidi, un fizikālās mērvienībās ieteikto ielaidi/izlaidi ražojuma aprites cikla laikā.

⁽¹⁾ OV L 59, 27.2.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/26/EK (OV L 146, 30.4.2004., 1. lpp.).

2. Ražotājs izmantos šo novērtējumu, lai izvērtētu alternatīvus dizaina risinājumus un panāktos ražojuma ekoloģiskos raksturlielumus, ņemot vērā kritērijus.

Šos kritērijus nosaka Komisija īstenošanas pasākumā, pamatojoties uz informāciju, kas gūta pasākuma sagatavošanas laikā.

Konkrēta risinājuma izvēle panāks pienācīgu līdzsvaru starp dažādiem vides aspektiem un starp vides aspektiem un citiem svarīgiem apsvērumiem, tādiem kā drošība un veselība, tehniskās prasības attiecībā uz funkcionalitāti, kvalitāti, raksturlielumi un ekonomiskie aspekti, tostarp ražošanas izmaksas un tirgus vērtība, tajā pašā laikā ievērojot visus attiecīgos tiesību aktus.

II PIELIKUMS

Īpašu ekodizaina prasību noteikšanas metode

(minēta 15. pantā)

Īpašas ekodizaina prasības tiek izstrādātas ar mērķi uzlabot atsevišķu ražojuma vides aspektu. Tās var būt prasības attiecībā uz konkrētā resursa samazinātu patēriņu, piemēram, ierobežojumi resursa izmantošanai dažādos EPR aprites cikla posmos, kur tas ir vajadzīgs (piemēram, ūdens patēriņa ierobežojumi lietošanas posmā vai ierobežojumi attiecībā uz tās konkrētā materiāla daudzumu, kas iestrādāts ražojumā, vai prasība par pārstrādātā materiāla minimālo daudzumu).

Sagatavojot īstenošanas pasākumus, ar ko nosaka īpašas ekodizaina prasības saskaņā ar 15. pantu, Komisija nosaka, saistībā ar EPR, uz ko attiecas īstenošanas pasākums, attiecīgos ekodizaina parametrus no tiem, kas minēti I pielikuma 1. daļā, un šādi nosaka minēto prasību līmeņus saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 19. panta 2. punktā:

1. Tehniskās, vides un ekonomiskās analīzes ietvaros tiks izvēlēti vairāki attiecīgā EPR reprezentatīvie modeļi, kas ir tirgū, un tiks identificētas tehniskās iespējas uzlabot ražojuma ekoloģiskos raksturlielumus, ņemot vērā šo iespēju ekonomisko dzīvotspēju un izvairoties no būtiskiem snieguma zaudējumiem vai nelietderības attiecībā uz patērētājiem.

Tehniskās, vides un ekonomiskās analīzes ietvaros arī tiks noteikti, attiecībā uz apsvērtajiem vides aspektiem, labākā snieguma ražojumi un tirgū pieejamās tehnoloģijas.

Analizējot un nosakot prasības, jāņem vērā starptautiskajos tirgos pieejamo ražojumu raksturlielumi un standarti, kas noteikti citu valstu tiesību aktos.

Pamatojoties uz šo analīzi un ņemot vērā ekonomiskās un tehniskās iespējas, kā arī uzlabošanas potenciālu, veic konkrētus pasākumus ar mērķi līdz minimumam samazināt ražojumu radīto ietekmi uz vidi.

Attiecībā uz enerģijas patēriņu lietošanas laikā nosaka enerģijas efektivitātes vai patēriņa līmeni ar mērķi neradīt liekus izmaksas tiešajiem lietotājiem ražojuma lietošanas laikā saistībā ar EPR reprezentatīviem modeļiem, ņemot vērā ietekmi uz citiem vides aspektiem. Aprites cikla izmaksu analīzes metodē tiek izmantota reāla atlaides likme, pamatojoties uz informāciju, ko sniedz Eiropas Centrālā banka, un uz EPR reālistisku ekspluatācijas laika ilgumu; tas ir balstīts uz pirkšanas cenas variāciju kopumu (kas radusies no rūpniecības izmaksu variācijām) un darbības izdevumiem, kas radusies no tehniskās uzlabošanas iespēju atšķirīgajiem līmeņiem, samazinot vērtību attiecīgo EPR reprezentatīvo modeļu aprites cikla laikā. Darbības izdevumi sedz galvenokārt enerģijas patēriņu un citu resursu papildus izdevumus (kā ūdens vai mazgāšanas līdzeklis).

Veiks jutīguma analīzi, kas ietver visus attiecīgos faktorus (tādus kā enerģijas vai cita resursa cena, izejvielu vai ražošanas izmaksas, atlaižu likmes), un, attiecīgajos gadījumos, ārējās vides izmaksas, tostarp siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijas, no kurām izdevies izvairīties, lai pārbaudītu, vai radušās ievērojamas izmaiņas un vai vispārējie secinājumi ir atbilstīgi. Prasību attiecīgi pielāgos.

Līdzīgu metodoloģiju var piemērot citiem resursiem, piemēram, ūdenim.

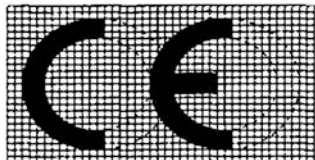
2. Lai attīstītu tehnisko, vides un ekonomisko analīzi, var izmantot informāciju, kas pieejama saistībā ar citām Kopienas darbībām.

Tas pats attiecas uz informāciju, kas pieejama no pašreizējām programmām, kas piemērotas citās pasaules valstīs, nosakot tāda EPR īpašas ekodizaina prasības, ko tirgo ar ES ekonomiskajiem partneriem.

3. Nosakot prasības spēkā stāšanās datumu, ņems vērā ražojuma pārprojektēšanas posms.
-

*III PIELIKUMS***CE marķējums**

(minēts 5. panta 2. punktā)

marķējumam jābūt vismaz 5 mm garam. Ja CE marķējums ir samazināts vai palielināts, jāievēro proporcijas, kas sniegtas šeit iepriekš sniegtajā zīmējumā.

CE marķējumam jābūt piestiprinātam pie EPR. Ja tas nav iespējams, tas jāpiestiprina pie iepakojuma un pavaddokumentiem.

—

IV PIELIKUMS

Iekšējā dizaina kontrole

(minēta 8. pantā)

1. Šajā pielikumā ir aprakstīta procedūra, ar kuras palīdzību ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis, kas pilda pienākumus, kas noteikti šī pielikuma 2. iedaļā, garantē un deklarē, ka EPR atbilst piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām. Atbilstības deklarācija var attiekties uz vienu vai vairākiem ražojumiem un tai jāatrodas pie ražotāja.
2. Ražotājs apkopo tehnisko dokumentāciju, kas ļauj novērtēt EPR atbilstību piemērojamo īstenošanas pasākuma prasībām.

Šī dokumentācija jo īpaši ietver:

- a) EPR vispārīgo aprakstu un tā paredzētās lietošanas aprakstu;
 - b) to attiecīgo vides novērtēšanas pētījumu rezultātus, ko veicis ražotājs, un/vai atsauces uz vides izvērtēšanas literatūru vai precedentu gadījumiem, ko izmantojis ražotājs, novērtējot, fiksējot dokumentācijā un nosakot ražojuma dizaina risinājumus;
 - c) ekoloģiskais profils, ja to prasa īstenošanas pasākums;
 - d) ražojuma dizaina specifikācijas elementus saistībā ar ražojuma vides dizaina aspektiem;
 - e) to atbilstīgo standartu sarakstu, kas minēti 10. pantā un ko piemēro pilnībā vai daļēji, un to risinājumu aprakstu, kas pieņemti, lai panāktu atbilstību piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām, ja standarti, kas minēti 10. pantā, nav piemēroti vai ja šie standarti neattiecas uz visām piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām;
 - f) tās informācijas kopiju saistībā ar ražojuma vides dizaina aspektiem, kas ir sniegta saskaņā ar prasībām, kas minētas I pielikuma 2. daļā;
 - g) veikto mērījumu rezultātus par ekodizaina prasībām, tostarp sīki izstrādātu informāciju par šo mērījumu atbilstību, salīdzinot ar ekodizaina prasībām, kas noteiktas piemērojamā īstenošanas pasākumā.
3. Ražotājam jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka ražojums tiks ražots saskaņā ar dizaina specifikācijām, kas minētas 2. iedaļā, un saskaņā ar piemērojamā pasākuma prasībām.

V PIELIKUMS

Vadības sistēma atbilstības novērtēšanai

(minēta 8. pantā)

1. Šajā pielikumā aprakstīta procedūra, ar kuras palīdzību ražotājs, kas atbilst prasībām, kuras minētas šī pielikuma 2. iedaļā, garantē un deklarē, ka EPR atbilst piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām. Atbilstības deklarācija var attiekties uz vienu vai vairākiem ražojumiem, un tai jāatrodas pie ražotāja.
2. Vadības sistēmu var izmantot EPR atbilstības novērtēšanai ar nosacījumu, ka ražotājs īsteno vides elementus, kas minēti šī pielikuma 3. iedaļā.
3. Vadības sistēmas vides elementi

Šī iedaļa nosaka vadības sistēmas elementus un procedūras, ar kuru palīdzību ražotājs var pierādīt, ka EPR atbilst piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām.

3.1. Ražojuma ekoloģisko raksturlielumu politika

Ražotājam jāspēj pierādīt atbilstību piemērojamā īstenošanas pasākuma prasībām. Ražotājam arī jāspēj izveidot sistēmu, lai noteiktu un pārskatītu ražojuma ekoloģisko raksturlielumu mērķus un rādītājus, ar mērķi uzlabot ražojuma vispārējos ekoloģiskos raksturlielumus.

Visi pasākumi, ko ražotājs veicis, lai uzlabotu EPR vispārējos ekoloģiskos raksturlielumus un izveidotu tās ekoloģisko profilu, ja to prasa īstenošanas pasākums, visos projektēšanas un ražošanas posmos jāfiksē dokumentācijā sistemātiskā veidā rakstisku procedūru un instrukciju formā.

Šajās procedūrās un instrukcijās jo īpaši ir jāietver atbilstīgs apraksts attiecībā uz:

- to dokumentu sarakstu, kas jā sagatavo, lai pierādītu EPR atbilstību, un, ja nepieciešams, kas jā dara pieejams,
- ražojuma ekoloģisko raksturlielumu mērķiem un rādītājiem un organizatoriskā struktūru, pienākumiem, vadības tiesībām un resursu iedalījumu attiecībā uz to īstenošanu un uzturēšanu,
- pārbaudēm un testiem, kas jā veic pēc ražošanas, lai pārbaudītu ražojuma sniegumu attiecībā pret ekoloģisko raksturlielumu rādītājiem,
- procedūrām, ar ko kontrolē nepieciešamās dokumentācijas vešanu un nodrošina, ka dokumentācija tiek atjaunināta,
- vadības sistēmas vides elementu īstenošanas un efektivitātes pārbaudes metodi.

3.2. Plānošana

Ražotājs izveido un uztur:

- a) ražojuma ekoloģiskā profila izveidošanas procedūras;
- b) ražojuma ekoloģisko raksturlielumu mērķus un rādītājus, kuros ņemtas vērā tehniskas iespējas, uzmanību pievēršot tehniskajām un ekonomiskajām prasībām;
- c) šo mērķu sasniegšanas programmu.

3.3. Īstenošana un dokumentācija

3.3.1. Dokumentācijā, kas attiecas uz vadības sistēmu, jo īpaši būtu jāparedz šādi elementi:

- a) definē un dokumentē pienākumus un pilnvaras, lai nodrošinātu efektīvus ražojuma ekoloģiskos raksturlielumus un ziņotu par tā darbību pārskatīšanai un uzlabošanai;
- b) izveido dokumentus, kuros norāda ieviestās dizaina kontroles un pārbaudes metodes, kā arī izmantotos procesus un sistemātiskos pasākumus, projektējot ražojumu;
- c) ražotājs izstrādā un uztur informāciju, lai aprakstītu vadības sistēmas galvenos vides elementus un visu prasīto dokumentu kontroles procedūras.

3.3.2. Dokumentācijā, kas saistīta ar EPR, jo īpaši norādīs:

- a) EPR un tā paredzētās izmantošanas vispārējo aprakstu;
- b) to attiecīgo vides novērtēšanas pētījumu rezultātus, ko veicis ražotājs, un/vai atsaucis uz vides novērtēšanas literatūru vai precedentu gadījumiem, ko ražotājs izmantojis, izvērtējot, dokumentējot un nosakot ražojuma dizaina risinājumus;
- c) ekoloģisko profilu, ja to pieprasa īstenošanas pasākums;
- d) dokumentus, kuros aprakstīti veikto mērījumu rezultāti attiecībā uz ekodizaina prasībām, tostarp sīki izstrādāta informācija par šo mērījumu atbilstību, salīdzinot ar ekodizaina prasībām, kas noteiktas ar piemērojamo īstenošanas pasākumu;
- e) ražotājs nosaka specifikācijas, kuros norāda, jo īpaši, piemērotos standartus; gadījumā, ja netiek piemēroti standarti, kas minēti 10. pantā, vai ja tie neattiecas uz visām īstenošanas pasākuma prasībām, līdzekļus atbilstības nodrošināšanai;
- f) tās informācijas kopiju attiecībā uz ražojuma vides dizaina aspektiem, kas tiek sniegta saskaņā ar prasībām, kas minētas I pielikuma 2. daļā.

3.4. Pārbaude un korektīvie pasākumi:

- a) ražotājam jāveic visi pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka EPR tiek ražots saskaņā ar tā dizaina specifikācijām un piemērojamā pasākuma prasībām;
 - b) ražotājs izveido un uztur procedūras, lai izmeklētu un atbilstīgi rīkotos neatbilstības gadījumā, kā arī ieviestu izmaiņas dokumentos fiksētajās procedūrās, kas izriet no korektīvajiem pasākumiem;
 - c) ražotājs, vismaz reizi trijos gados, veic pilnīgu vadības sistēmas iekšējo auditu attiecībā uz tās vides elementiem.
-

VI PIELIKUMS

Atbilstības deklarācija

(minēta 5. panta 3. punktā)

EK atbilstības deklarācijā jābūt šādiem elementiem:

- 1) Ražotāja vai tā pilnvarotā pārstāvja vārds/nosaukums un adrese;
 - 2) Modeļa apraksts, kas pietiekams skaidrai un nepārprotamai identifikācijai;
 - 3) Attiecīgajos gadījumos, atsauces uz izmantotiem saskaņotajiem standartiem;
 - 4) Attiecīgajos gadījumos, citi izmantotie tehniskie standarti un specifikācijas;
 - 5) Attiecīgajos gadījumos, atsauce uz citiem piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem, kas paredz CE zīmes pieņemšanu;
 - 6) Tās personas vārds, uzvārds un paraksts, kas tiesīga uzņemties saistības ražotāja vai tā pilnvarotā pārstāvja vārdā.
-

VII PIELIKUMS

Īstenošanas pasākumu saturs

(minēts 15. panta 8. punktā)

Īstenošanas pasākumā jo īpaši norādīs:

1. Konkrētā(-u) EPR veida(-u) precīzu definīciju;
2. Konkrētā(-u) EPR ekodizaina prasības, īstenošanas datumu(-s), etapu vai pārejas pasākumus vai periodus;
 - vispārēju ekodizaina prasību gadījumā - atbilstīgus posmus un aspektus no tiem, kas minēti I pielikuma 1. daļas 1.1. un 1.2. iedaļā, kopā ar parametru piemēriem no tiem, kas minēti I pielikuma 1.3. iedaļā, kā norādījumiem, lai novērtētu uzlabojumus attiecībā uz noteiktiem vides aspektiem,
 - īpašas(-u) ekodizaina prasības(-u) gadījumā - tās (to) līmeni (līmeņus);
3. Ekodizaina parametrus, kas minēti I pielikuma 1. daļā, saistībā ar kuriem nav nepieciešama ekodizaina prasība;
4. EPR uzstādīšanas prasības, ja tam ir tieša saistība ar ekoloģiskajiem raksturlielumiem;
5. Izmantojamās mērīšanas standartus un/vai mērīšanas metodes; ja iespējams, izmantos saskaņotos standartus, kuru atsauces numuri ir publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
6. Atbilstības novērtēšanas detalizētu informāciju saskaņā ar Lēmumu 93/465/EEK:
 - ja piemērojamais (-ie) modulis (-i) nav A modulis; faktori, kas pamato šīs īpašas procedūras izvēli,
 - kur nepieciešams, trešo pušu apstiprināšanas un/vai sertificēšanas kritēriji.

Ja atšķirīgi moduļi ir noteikti citās CE prasībās vienam un tam pašam EPR, modulim, kas noteikts īstenošanas pasākumā, dod priekšroku attiecībā uz attiecīgo prasību;
7. Prasības attiecībā uz informāciju, kas ražotājiem jāsniedz, jo īpaši par tiem tehniskās dokumentācijas elementiem, kas vajadzīgi, lai būtu vieglāk pārbaudīt EPR atbilstību īstenošanas pasākumam;
8. Pārejas perioda ilgumu, kurā dalībvalstīm jāļauj tāda EPR laišana tirgū un/vai nodošana ekspluatācijā, kas atbilst noteikumiem, kuri ir spēkā to teritorijā īstenošanas pasākuma pieņemšanas dienā;
9. Īstenošanas pasākuma novērtēšanas un iespējamās pārskatīšanas datumu, ņemot vērā tehnoloģiju attīstības ātrumu.

VIII PIELIKUMS

Papildus juridiskajai pamatprasībai, ka ierosinātiem pašregulācijas pasākumiem jāatbilst visiem Līguma noteikumiem (jo īpaši iekšējā tirgus un konkurences noteikumiem), kā arī Kopienas starptautiskajām saistībām, tostarp daudzpusējiem tirdzniecības noteikumiem, lai izvērtētu ierosināto pašregulācijas pasākumu atbilstību izmantošanai par alternatīvu īstenošanas pasākumam saskaņā ar šo direktīvu, var izmantot šādu papildināmu kritēriju sarakstu:

1. Atvērtība līdzdalībai

Ierosinātie pašregulācijas pasākumi ir pieejami trešo valstu komersantu dalībai gan sagatavošanas fāzē, gan īstenošanas fāzē.

2. Pievienotā vērtība

Ierosinātie pašregulācijas pasākumi rada pievienoto vērtību (attiecībā pret pastāvošo situāciju), kas izpaužas attiecīgā enerģiju patērējoša ražojuma ekoloģisko raksturlielumu uzlabošanā.

3. Reprezentatīvitate

Uzņēmumi un to asociācijas, kas piedalās pašregulācijas pasākumos, pārstāv attiecīgās ekonomikas nozares būtiski lielāko daļu ar pēc iespējas mazāk izņēmumu. Jānodrošina konkurences noteikumu ievērošana.

4. Skaitļos un posmos izteiktie mērķi

Mērķi, ko definējušas attiecīgās puses, tiek noteikti skaidri un precīzi, pamatojoties uz skaidru bāzi. Ja ierosinātais pašregulācijas pasākums attiecas uz ilgtermiņa periodu, nosaka starpposmu mērķus. Jābūt iespējai kontrolēt atbilstību mērķiem un starpposmu mērķiem, un šai kontrolei jānotiek pieejamos apstākļos un jābūt ticamai, kā arī jāizmanto skaidri un uzticami rādītāji. Pētījumos gūtie dati, kā arī zinātniska un tehniska rakstura pamatinformācija atvieglo šādu rādītāju izstrādāšanu.

5. Sabiedrības iesaistīšana

Lai nodrošinātu pārredzamību, ierosinātos pašregulācijas pasākumus dara zināmus atklātībai, jo īpaši izmantojot internetu un citus elektroniskos informācijas izplatīšanas līdzekļus.

Pārredzamība attiecas arī uz starpposma un nobeiguma uzraudzības ziņojumiem. Leinteresētās puses, tostarp dalībvalstis, ražotājus, nevalstiskās organizācijas vides aizsardzības jomā un patērētāju asociācijas, ir aicinātas sniegt apsvērumus par ierosināto pašregulācijas pasākumu.

6. Uzraudzība un ziņošana

Ierosinātie pašregulācijas pasākumi ietver labi plānotu uzraudzības sistēmu, kurā skaidri noteikti uzņēmumu un neatkarīgo inspektoru pienākumi. Komisijas dienesti, sadarbojoties ar ierosināta pašregulācijas pasākuma dalībniekiem, tiek uzaicināta uzraudzīt mērķu sasniegšanu.

Uzraudzības un ziņošanas plāns ir detalizēts, pārredzams un objektīvs. Komisijas dienestiem, kam palīdz 19. panta 1. punktā minētā komiteja, ir pienākums noteikt, vai brīvprātīgās vienošanās vai citu pašregulācijas pasākumu mērķi ir tikuši sasniegti.

7. Ierosināto pašregulācijas pasākumu pārvaldības izmaksu lietderība

Ierosināto pašregulācijas pasākumu pārvaldības izmaksas, jo īpaši saistībā ar uzraudzību, nedrīkst radīt neproporcionāli lielu administratīvo nastu, salīdzinot ar mērķiem un citiem pieejamiem politikas instrumentiem.

8. Ilgtspējība

Ierosinātie pašregulācijas pasākumi atbilst šīs direktīvas politikas mērķiem, tostarp integrētajai pieejai, kā arī ir saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības ekonomiskajiem un sociālajiem aspektiem. Tiek integrētas patērētāju intereses (veselība, dzīves kvalitāte un ekonomiskās intereses).

9. Stimulu saderība

Ierosinātie pašregulācijas pasākumi diez vai sniegs paredzamus rezultātus, ja citi faktori un stimuli — tirgus spiediens, nodokļi un valsts tiesību akti — iesaistītiem dalībniekiem dos pretrunīgus signālus. Šajā sakarā nepieciešams, lai politika būtu saskaņota, un to ņem vērā, izvērtējot ierosinātā pasākuma efektivitāti.
